

Miklóssy Gyula társulatánál, Miskolcon. Azután Lászy Vilmoshoz szerződött, onnan pedig 1882-ben Bogyó Alajoshoz, egy év múlva Jakab Lajoshoz. 1914. aug. 1-én nyugalomba vonult.

Garay János, költő, sz. 1812. okt. 10-én, Szegszárdon, megh. 1853. nov. 5-én, Pesten. Nemes származású atyja kereskedő volt, anyja a városi főbíró leánya. Pécsen tanult, majd 1829-ben Pesten orvosi tanulmányokat folytatott s a költészetre adta magát. 1833-ban a »Regélő« és »Honművész« munkatársa lett. A 30-as évek drámai mozgalmi őt is magukkal ragadták és a francia romantikus dráma hatása alatt számos színdarabot írt. Ismertebbek: »Domonkos, vagy uram, ne vigy minket a kísértetbe; franciából fordította. (Más címe: »Dominique, az ördög cimborája.«) 1835. júl. 29-én adták elő. »Vasálorca«, színjáték 5 felv. Des Arnould és Fournier után, Budán, 1835. nov. 28, és 1836. jún. 29-én adták. »Jós ige« (később »Árbóc«) c. 5 felv. szomorújátékát 1836-ban adták mérsékelt hatással. Egyéb munkája: »Ország Ilona«, tört. szomorú. 5 felv. »Báthory Erzsébet«, tört. dráma 5 felv. Bem. 1840. aug. 29. (Nyomatásban is megjelent.) »Az utolsó khán«, szomorú. 5 felv. »Az utolsó magyar khán«, 1844., pályadíjat és dícséretet nyert. Több fiatal íróval: Vajda Péterrel, Gaál Józseffel, Szigligetivel, Tóth Lőrincsel 1836-ban a pesti drámai-egyesületet alapította, eredeti színművek írására. A jeles költő teljesen vagyontalanul halt el. Lelkes írók a közönséget országos adakozásra szólították fel és az elnyomatás szörnyű időszakában megmozdult az ország s tízezer forint gyűlt össze a Garay-árvák javára. Szülőházát emléktáblával jelölték meg, melynek ez a felírata: »Itt született Garay, fészkéből itt kele szárnyra, Könnyű pacsirta gyanánt égre röptíni dalát. Hallja egész ország, s örömeben reszket a fészek, Mert dala honszeretet, mert dala hű szerelem.« Emléksobrárt, mely Szárnovszky Ferenc műve, 1898. jún. 5-én leplezték le Szegszárdon. Egyik leghíresebb költeményénél: »Az obsitos«-ból bohózatos színművet írt Paulini Béla, Kodály Zoltán dr. zenéjével, »Háry János« címen. (L. o.) Bem. a M. Kir. Operaház.

Garay Károly, színházi titkár, sz. 1872. febr. 17-én, megh. 1915. aug. 5-én, Nagyszombatban. Színpadra lépett 1912. jan. havában.

Garcia Manuel, spanyol énekes, sz. Madridban, 1805. márc. 17-én, megh. 1906. júl. 1-én, százegy éves korában, Londonban. Mint a gégetükör feltalálója hervadhatatlan érdemeket szerzett, de találmánya csak a magyar Czermák tanár útján vált az emberiség közkinésévé. Korának leghíresebb énekmestere volt.

Garcia Pauline, spanyol származású énekesnő. (L.: Viardot.)

Gárdai Lajos, színész, sz. 1884. júl. 3-án, Mécson (Kolozm.). Színpadra lépett 1904-ben. Három évig Brazíliában volt. 1929-ben az Uj Színház tagja. A »Tüzek az éjszakában« és a »Vakablak« c. darabokban nagy sikerrel játszott.

Garde-robe, (fr. = gárdrob), a. m. ruhatár. (L. o.) Gardrob-szabó színházi kifejezés, az öltöztető-szabóra értendő. Hajdan az öltöztető-szabó is résztvevett egy-egy színelőadásban, ahol mint statiszta, esetleg mint szereplő lépett fel. Volt rá eset, hogy az ilyen öltöztető-szabó elsőrendű színésszé lett. Példa erre Bartha János (l. o.) esete.

Gardini Carlo, impresszárió — Gerster Etelka (l. o.) férje — sz. 1833-ban, megh. 1910. máj. közepén, Bolognában. A leghíresebb énekesnőket és énekeseket mutatta be Európa és Amerika közönségének, többek közt Gerster Etelka, a magyar származású nagy művésznő, Patti Adelina és Nilsson Krisztina méltó vetélytársának is ő volt az impresszáriója. A világméretű házasság lett a vége. (1877. máj. 17. Pesten.) A művészpár Bologna szomszédságában telepedett le a saját birtokukon. Gerster Etelka nagyhírű énekekadémiát alapított, férje pedig az Egyesült Államok bolognai konzulja lett.

Gárdonyi Antal (cs. n. Kövesdy), jeles intrikus színész és színigazgató, író, sz. 1824. jún. 10-én, Martonvásáron, megh. 1907. aug. 11-én, Tatatóvárosban. A pápai